

Bilag til f. t. l. vedr. ligningsloven og statsskatteloven

Stk. 6. Reglerne i stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på rejse- og befordringsgodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.

Stk. 7. Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter ved rejse i udlandet efter regning, kan arbejdsgiveren udbetale et skattefrit beløb på indtil 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefrie rejsegodtgørelse. Selv om arbejdsgiveren ikke udbetaler et skattefrit beløb efter 1. pkt., kan lønmodtageren ikke foretage et tilsvarende fradrag i den skattepligtige indkomst.

Stk. 8. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke dagpenge og rejsegodtgørelser, der udbetales i forbindelse med udførelsen af offentlige hverv, der gør det nødvendigt for den skattepligtige at tage ophold uden for hjemstedskommunen, jf. statsskattelovens § 5, litra d. Statsskattelovens § 5, litra d, anvendes dog kun på udbetalinger fra staten, danske kommuner og De Europæiske Fællesskaber.

Stk. 9. Reglerne i stk. 8 anvendes tillige på dagpenge og rejsegodtgørelser, som Kommunernes Landsforening eller Amtsrådsforeningen i Danmark udbetaler til bestyrelsesmedlemmer for udførelse af deres hverv som bestyrelsesmedlemmer i disse foreninger. Disse dagpenge og rejsegodtgørelser kan dog ikke overstige beløb, som bestyrelsesmedlemmet har krav på for tilsvarende hverv som kommunalbestyrelsesmedlem eller amtsrådsmedlem.

Stk. 10. Godtgørelse, der ydes for udgifter til kost og logi i forbindelse med formidlet døgnophold omfattet af §§ 66 og 68 a i lov om social bistand, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog kun den del af godtgørelsen, der ikke overstiger satser, som fastsættes efter lovens § 66 a, stk. 1. Udgifter, der er godtgjort efter 1. pkt., kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen. Reglerne i 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse, hvis formidlet døgnophold udøves som selvstændig erhvervsvirksomhed.

§ 2

I lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten (statsskatteloven), som senest ændret ved § 8 i lov nr. 427 af 14. juni 1995, foretages følgende ændring:

1. § 5, litra d, ophæves.

§ 5

Til Indkomst henregnes ikke:

- a. Formueforøgelse, der fremkommer ved, at de Formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i Værdi – medens der paa den anden Side ikke gives Fradrag i Indkomsten for deres Synken i Værdi, eller Indtægter, som hidrører fra Salg af den skattepligtiges Ejendele (herunder indbefattet Værdipapirer) for saa vidt disse Salg ikke henhører til vedkommendes Næringsvej, for Eksempel Handelsvirksomhed med faste Ejendomme, eller er foretaget i Spekulationsøjemed, i hvilke Tilfælde den derved indvundne Handelsfortjeneste henregnes til Indkomsten, ligesom ogsaa eventuelt Tab kan fradrages i denne. Ved Salg af fast Ejendom samt Aktier og lignende offentlige Værdipapirer, der er indkøbt efter 1. januar 1922, anses Spekulationshensigt at have foreligget, naar Salget sker inden 2 Aar efter Erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være Tilfældet.
- b. Gaver, der falder ind under Afsnit III. i Lov om Afgift af Arv og Gave, samt Formueforøgelse, som hidrører fra Arv og Forskud paa saavel falden som ikke falden Arv eller fra Indgaaelse af Ægteskab, Udbetaling af Livsforsikringer, Brandforsikringer og deslige;
- c. de Indtægter, der hidrører fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan;
- d. Dagpenge og Rejsegodtgørelser, begge Dele under Udførelse af offentlige Hverv der gør det nødvendigt for den paagældende at tage Ophold udenfor hans Hjemstedskommune;
- e. ---